

Menneske i Danmark ved en almindelig Gennemlæsning af dette Stykke kan begribe, hvad Meningen er dermed. Meningen er, at hvis en Begøring fra en anden Regering sendes til en stedlig Myndighed, som ikke har Kompetence i Sagen, skal denne være pligtig til paa en Gang at underrette den kompetente Myndighed og den fremmede Regering om, at der er kommet en saadan Anmodning. I Udenrigsministeriets Sprog udtrykkes det som ovenfor anført. Da den højtærede Udenrigsminister har lovet mig at tage sig af disse Sprogsager, vil jeg bede ham ogsaa fremtidig at tage sig af den Art DeklARATIONER.

Jeg kan ikke nægte, at jeg stiller mig ret betænkelig overfor den Omstændighed, at Rigsdagen skulde give Samtykke til denne Konvention, som den foreligger. Jeg ved ikke, hvad andre Medlemmer af Landstinget mene derom, men jeg vil anse det for heldigt, om man overvejede denne Sag i et Udvalg og der fik de Meddelelser sendte, som Ministeren kunde give, og de Rettelser foretagne, som maaske kunde tænkes tilvejebragte i Traktaten, i hvert Fald i dens danske Tekst, hvis det ikke volder Vanskeligheder overfor det fremmede Land. Hvis jeg ikke faar nogen Støtte, nytter det jo ikke, at jeg stiller noget Forslag herom, men det er jo muligt, at det høje Ting — ikke alene mine egne Meningsfæller — vil støtte mig i at faa Sagen henvist til et Udvalg. Jeg finder det ikke rigtigt at vedtage en Traktat, hvori den danske og franske Tekst ikke ere fuldt ud overensstemmende, og hvori samtidig selve Indholdet har saa store Mangler, som Tilfældet er her.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Forslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Brandes: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Forslag til Beslutning henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 10 af 23. Januar 1903 om en Statstidende.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 183—84.)

Sagen sattes til Forhandling.

Konseilspræsidenten (Klaus Berntsen):

Ved Lov Nr. 10 af 23. Januar 1903 blev det bestemt, at der ved offentlig Foranstaltning skulde udgaa en Statstidende, og denne Statstidende er nu udkommen fra 1. April 1904 til Dato. Men naar man ser paa det økonomiske Resultat af denne Foranstaltning, viser det sig, at det ikke har været noget godt Aktiv for Statskassen, idet der i 7 af de Aar, i hvilke Statstidenden er udgaaet, har været Underskud, ganske vist ikke ret stort, men dog et Underskud paa 3,591 Kr. 96 Øre, medens der har været Overskud i 2 Aar, nemlig i Finansaarene 1907—08 og 1908—09, ialt et Overskud paa 3,302 Kr. 45 Øre. Finanslovkommissionen har med Rette henledet Opmærksomheden paa dette Forhold, og i Anledning af dens Bemærkning har Indenrigsministeren fundet sig foranlediget til at fremsætte det her foreliggende Forslag. Dette Lovforslag gaar da ud paa at udvide Omraadet for de Bekendtgørelser, der optages i Statstidende ud over det, der kan optages ifølge den gældende Lov. Denne gaar ud paa, at der i Statstidende skal optages retslige Bekendtgørelser og Bekendtgørelser af anden Art, der tidligere ved Lov var bestemt at skulle optages enten i „Berlingske Tidende“ eller i andre Blade, som ved kongelig Bevilling vare autoriserede til at optage slige Bekendtgørelser. Endvidere har Regeringen i Statstidende optaget, hvad den har fundet Anledning til at meddele Offentligheden. Det foreliggende Forslag gaar ud paa, at Statstidendens Spalter aabnes ogsaa for andre Bekendtgørelser end dem, der ifølge Lovgivningen skulle optages i Statstidende, f. Eks. Bekendtgørelser fra Stiftelser, Legater, Selskaber og Foreninger, endvidere paa at bemyndige Ministeren til at fastsætte en højere Takst for Optagelse af Kundgørelser i Statstidende. De nuværende Takster ere bestemte ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 6. Februar 1904, hvorefter der for Kundgørelser betales 25 Øre uden Hensyn til Kundgørelsens Størrelse og til, om den indrykkes en eller flere Gange, samt 10 Øre for hver Korpuslinie eller dens Plads for hver Gang. Indrykkelse sker. Man finder det naturligt at forhøje Taksten for Bekendtgørelser, saaledes at den bringes i Overensstemmelse med Taksten for Indrykkelse i almindelige Dagblade.